

Gezondheidstrend helpt bijensnoep er bovenop

Het oudste zoetmiddel ter wereld heeft slechte tijden gekend. Nog niet zo lang geleden stond het potje honing weg te kwijnen op de schappen van menige supermarkt. Andere, goedkopere soorten zoet broodbeleg waren inmiddels tot de algemeen aanvaarde norm geworden. De welkome redding kwam uit onverwachte hoek. Met hulp van de gezondheidstrend kwam het zieltoegende oerproduct in de jaren negentig weer bovendrijven.

Liefhebbers kenden de goede kwaliteiten van honing natuurlijk al, maar de gemiddelde consument had een extra duwtje in de rug nodig om het potje puur natuur opnieuw te ontdekken. Vooral de toverwoorden gezondheid, natuurzuiver en lichtverteerbaar deden wonderen. Met als resultaat dat de pot bijensnoep inmiddels weer op de Hollandse ontbijttafel staat.

Voor iedere pot honing maakt een bijenvolk zo'n 60.000 vliegreuten. Van bloem tot bloem gaat het dan. Vandaar dat veel honing variëteiten zijn genoemd naar de bloemsoort waaruit de bijen het merendeel van de nectar hebben gehaald. Dit is volgens de Warenwet een vereiste om bijvoorbeeld de benaming klaver- of heidehoning te mogen dragen. Al met al verzamelen bijen over de hele wereld jaarlijks zo rond de 500.000 ton honing.

Van deze hoeveelheid belandt bijna 8 miljoen kilogram in Nederland. Het handjevol beroepsimkers dat ons land telt, levert namelijk bij lange na niet genoeg honing om aan de binnenlandse vraag te voldoen. Het gros komt uit de ons direct omringende landen. Vooral Duitsland is een belangrijke leverancier. Als bij gebrek aan bloeiende planten de honingproductie in Europa stil ligt, komt de aanvoer vooral uit Latijns-Amerika en China. Maar ook buiten het winterseizoen komt er steeds meer honing uit deze streken. De prijs van honing hangt over het algemeen af van de stand van de barometer - klimatologische omstandigheden zijn sterk van invloed op een natuurproduct als honing. Volgens Guillermo de Noo van de Stichting Max Havelaar, pleiter voor rechtvaardige handelsvoorwaarden, is de marktprijs de laatste jaren sterk gestegen. De Noo: 'Nog maar een paar jaar geleden lag de prijs voor honing op 2250 gulden per ton, nu schommelt hij rond de 3150 gulden per ton. Redenen zijn er legio: vroege en strenge winters, orkanen, grote droogte en ga zo maar door. Toch zijn er nog steeds landen waar de honing voordeliger kan worden ingekocht. Om de

eenvoudige reden dat voor import uit ontwikkelingslanden als bijvoorbeeld Guatemala en China lage invoertarieven gelden', aldus de Noo. Dat schept voordelen die de honinginkopers niet kunnen versmaden, getuige de explosieve stijging van de import vanuit bijvoorbeeld China - een vervijfvoudiging in vijf jaar tijd.

De goedkope import heeft desondanks niet geresulteerd in een dalende winkelprijs. Volgens Jan-Willem van Hunnik van Marktonderzoeksbureau Nielsen vertonen de prijzen in de winkel juist een licht stijgende lijn.

Een pot honing kost nu gemiddeld f3,56. En daarvoor krijgt de gezondheidszoeker een oeroude, natuurlijke en lichtverteerbare broodversierder.

De Prijs is een wekelijkse serie over de prijsvorming van consumentenartikelen. Suggesties voor deze serie kunt u sturen aan de redactie van Intermediair, t.a.v. Rob Edens, Postbus 9194, 1006 CC Amsterdam.

In een grafiek staat:

Pot honing van f 4,95

Productiekosten en marge bijenhouder f 1,95

Marge importeur: f 1,55

Marge detaillist f 0,90

BTW f 0,30

Herkomst van de 'Nederlandse' honingpot:

Duitsland 58%

China 18%

Argentinië 8%

Mexico 3%

Cuba, evenals België, Luxemburg,

Canada, Guatemala, Vietnam en

Frankrijk elk 2%

Met toestemming overgenomen uit Intermediair van 6 februari 1997, nr6, door Edwin Evers.

Ingezonden door L.A. Hamers, Bussum